

Sygn. akt V KK 354/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **P. S.**,

skazanego z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 listopada 2022 r.

wniosku skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Adama Rocha od

udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. V KK 354/22,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

postanowił:

**odmówić wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Adama Rocha
od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. V KK 354/22.**

UZASADNIENIE

W sprawie V KK 354/22, w której złożona została w trybie art. 521 § 1 k.p.k. przez Prokuratora Generalnego kasacja na niekorzyść P. S., skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Ławie z dnia 12 sierpnia 2016 r., sygn. II K 422/15, za czyn z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, skazany złożył wniosek o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu sprawy sędziego sprawozdawcy Adama Rocha. Wskazał na jego „oczywiste związki z Ministerstwem Sprawiedliwości, politykami z tego Ministerstwa i Prokuratorem Generalnym, jak również powołanie sędziego przez nieuznawaną NEO KRS, gdzie nieniniejsza sprawa jest bez wątpienia sprawą polityczną, co zostało wielokrotnie zważone nawet przez Sąd Rejonowy w Gdańsku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Przyczyny wyłączenia, choć nieskatalogowane, zostały określone poprzez odwołanie do bezstronności orzekania, która jest cechą charakteryzującą rzetelny proces karny. Dla skuteczności wniosku o wyłączenie sędziego w tym trybie wymagane jest wykazanie istnienia zewnętrznego uzasadnionego przekonania, że rozpoznanie konkretnej sprawy przez danego sędziego nie daje tego rodzaju gwarancji. Dodać należy, że owa wątpliwość istnieć musi obiektywnie i być zewnętrznie weryfikowalna, a nie stanowić jedynie wyraz subiektywnego przekonania strony czy nieuzasadnionej podejrzliwości. Orzecznictwo Sądu Najwyższego wykształciło pewne kategorie okoliczności wpisujących się w kryteria wyłączenia sędziego. Przykładowo dotyczyć one mogą: sfery życia prywatnego sędziego (osobista relacja pomiędzy sędzią a stroną w postaci bezpośredniej czy chociażby pośredniej znajomości, oparta na uczuciu przyjaźni lub wrogości czy niechęci albo łączności lub rozbieżności interesów), zachowania sędziego na sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy, zachowanie sędziego poza salą rozpraw, gdy sędzia przedstawił swój pogląd na rozpoznawaną sprawę albo wypowiedział np. medialnie opinie o uczestnikach postępowania, czy też określone uwarunkowania występujące w danej sprawie, tj. gdy materiał dowodowy, na podstawie którego orzeczono w przedmiocie odpowiedzialności karnej jednego ze sprawców czynu, miałby stanowić podstawę dowodową orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności karnej także innego współsprawcy, podżegacza lub pomocnika do tego samego czynu, a sprawy tych osób podlegają odrębnemu rozpoznaniu, albo też w sprawie osoby, której zarzuca się inny czyn niż przypisany osobie poprzednio osądzonej przez danego sędziego, ale istnieje ścisły związek pomiędzy tymi czynami, wynikający z tego samego materiału dowodowego. W takich wypadkach sędzia, który dokonał oceny dowodów w odniesieniu do jednej z tych osób, powinien być wyłączony od udziału w sprawie dotyczącej pozostałych. W przedstawionych jednak przez skazanego okolicznościach żadne z powyższych uwarunkowań się

nie zmaterializowało. Nie wystąpiły też inne przesłanki, które obiektywnie upoważniałyby do twierdzenia o uzasadnionych wątpliwościach co do bezstronności sędziego w niniejszej sprawie. Twierdzenia o politycznym charakterze tej sprawy, czy też rzekomych próbach wpływu na jej przebieg podejmowanych przez sędziów, polityków bądź pracowników Ministerstwa Sprawiedliwości, nie zostały choćby uprawdopodobnione. Stanowią jedynie wyraz subiektywnej interpretacji skazanego, który w sposób podejrzliwy traktuje nie tylko sędziego, którego wyłączenia od udziału w rozpoznaniu kasacji się obecnie domaga, ale i asesora sądowego, któremu zarzuca intencjonalne podejmowanie niekorzystnych dla niego czynności. Wywody przedstawione we wniosku o wyłączenie nie poddają w wątpliwość zdolności sędziego Adama Rocha do obiektywnego procedowania w przedmiocie kasacji Prokuratora Generalnego. Sposób dotychczasowej pracy sędziego czy jego awansowania również takiego asumptu nie stanowi, nie uprawdopodobnia bowiem, że może być powodem naruszenia *in casu* gwarancji bezstronności i tym samym rzetelności tego konkretnego postępowania kasacyjnego. Dodać trzeba, że kwestie ustrojowe, które również zostały we wniosku poruszone, a zatem kontestowanie bezstronności sędziego, z uwagi na sposób powołania go na zajmowane stanowisko, nie mogą być przedmiotem niniejszego postępowania z uwagi na zastrzeżony dla tej materii odrębny, przewidziany przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym tryb (art. 29 § 5 -25).

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.